



PROF. **Mechthild Fend** (UCL)

Τρίτη 26
Νοεμβρίου
2019

ώρα 12:00
The social
life of
portraits.
Αίθουσα
σεμιναρίων
τομέα
Αρχαιολογίας
και Ιστορίας
της Τέχνης

ώρα 17:45
Anatomical
still Lives:
Bidloo's
and
Lairresse's
Anatomia
(1685)
Αμφιθέατρο
Δάκαρη



Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
Τμήμα Ιστορίας & Αρχαιολογίας
Φιλοσοφική Σχολή

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

της Καθηγήτριας **MECHTHILD FEND**

Καθηγήτρια Ιστορίας της Τέχνης (University College London),

ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ο τομέας Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας με την υποστήριξη της Πρυτανείας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων έχει τη χαρά να φιλοξενεί την καθηγήτρια Mechthild Fend για δύο ομιλίες στο πλαίσιο τακτικών ομιλιών/σεμιναρίων που διοργανώνει με προσκεκλημένους ομιλητές διεθνούς κύρους.

Η πρώτη ομιλία με τον τίτλο

The social life of portraits: Quentin de La Tour at the Salon of 1753

θα παρουσιαστεί στην Αίθουσα Σεμιναρίων του Τομέα Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης, Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, Τρίτη, 26 Νοεμβρίου 2019 στις 12μμ

Η δεύτερη ομιλία έχει τον τίτλο

Anatomical Still-Lives: The reconfiguration of the body in Bidloo's and Lairese's Anatomia Humani Corporis (1685)

και θα γίνει στο Αμφιθέατρο Δάκιαρη, Τμήμα Ιστορίας-Αρχαιολογίας, Φιλοσοφική Σχολή, Τρίτη 26 Νοεμβρίου 2019 στις 17.45μμ

Είσοδος ελεύθερη – Οι διαλέξεις θα δοθούν στα Αγγλικά, θα προηγηθούν εισαγωγές και θα ακολουθήσει συζήτηση

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η Mechthild Fend είναι καθηγήτρια της ιστορίας της τέχνης στο Πανεπιστήμιο College London. Πριν ενταχθεί στο UCL το 2006 υπήρξε υπότροφος ερευνήτρια στο Max Planck Ινστιτούτο για την Ιστορία της Επιστήμης στο Βερολίνο. Εξειδικεύεται στη Γαλλική τέχνη και οπτική κουλτούρα του 18ου και 19ου αιώνα. Μείζονα ερευνητικά της ενδιαφέροντα είναι οι σχέσεις μεταξύ σώματος και εικόνας, η ιστορία της καλλιτεχνικής ανατομίας και η ιατρική εικονογραφία. Το πρώτο της βιβλίο *Grenzen der Männlichkeit* (2003, μεταφράστηκε στα Γαλλικά ως *Les limites de la Masculinite*, La Decouverte, 2011) ασχολείται με τις ανδρόγυνες αρρενωπότητες στην περίοδο της γαλλικής επανάστασης. Πιο πρόσφατα, η έρευνα της επικεντρώθηκε στην ιστορία και την αναπαράσταση του δέρματος και δημοσίευσε ευρέως σχετικά με τους τόνους της σάρκας, το χρώμα του δέρματος, την απόδοση του δέρματος στην τέχνη καλλιτεχνών όπως του Ingres και του Fragonard. Σχετικές δημοσιεύσεις περιλαμβάνουν άρθρα και κεφάλαια σε βιβλία όπως τα 'Bodily and Pictorial Surfaces: Skin in French Art and Medicine, 1790-1860' στο *Art History* 28, 2005; 'Emblems of Durability. Tattoos, Preserves and Photographs', in *Performance Research* 14, No. 4, 2009; 'Portraying Skin Disease' στο *A Medical History of Skin*, ed. by Kevin Siena and Jonathan Reinartz (2013) και το βιβλίο της *Fleshing out Surfaces. Skin in French Art and Medicine, 1650-1850* (Manchester University Press, 2017). Επί του παρόντος, εργάζεται πάνω σε ερωτήματα σχετικά με την προσωπογραφία και την παθολογική απεικόνιση.

Κατέχει πολυάριθμα βραβεία και υποτροφίες, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται η συμμετοχή της στο Institute of Advanced Study, Princeton (2005-2006), η θέση της ως επισκέπτρια ερευνήτρια στο Cambridge, UK (Feb-March 2005) και η μεταδιδακτορική της συνεργασία στο J. Paul Getty (2000-2001).

The social life of portraits. Quentin de La Tour at the Salon of 1753

Αυτό το άρθρο πραγματεύεται τα πορτραίτα του 18ου αιώνα σε παστέλ τα οποία ο ζωγράφος Maurice Quentin de la Tour εξέθεσε ως σύνολο το 1753. Εκτέθηκαν στο Salon, την έκθεση της Γαλλικής Βασιλικής Ακαδημίας της ζωγραφικής και της γλυπτικής, η οποία λάμβανε μέρος δύο φορές ετησίως στο Λούβρο. Ο Quentin de la Tour ήταν μέλος της Ακαδημίας και θα περιμέναμε από αυτόν να παρουσιάσει τα τελευταία του έργα στην έκθεση αυτή του ιδρύματος. Τι καθιστά τότε αυτή την έκθεση αξιοσημείωτη; Όπως θα επιχειρηματολογήσω, αυτή δεν ήταν μία καθόλου τυχαία επιλογή έργων: οι άνθρωποι που αναπαρίστανται από τον Quentin de la Tour ανήκαν σε μία συγκεκριμένο ομάδα – ήταν όλοι μέλη της ελίτ του Διαφωτισμού, καλλιτέχνες, φιλόσοφοι, και φιλότεχνοι, οι οποίοι γνώριζαν ο ένας τον άλλον. Επίσης θα εξετάσω την έκθεση ως μία εικονική συνάθροιση ανθρώπων που ποζάρουν και θα

συζητήσω τους τρόπους με τους οποίους αυτά τα έμψυχα και ζωντανά pastels κινητοποιούν την κοινωνική αλληλεπίδραση και τις ευαισθησίες του Διαφωτισμού.

Anatomical Still-Lives: Govard Bidloo's and Gerard de Lairesse's *Anatomia Humani Corporis* (1685)

Η ομιλία πραγματεύεται τις αξιοσημείωτες απεικονίσεις του Ολλανδού καλλιτέχνη Gerald de Lairesse που προβλέπονταν για τον ανατομικό άτλαντα του Govart Bidloo *Anatomia Humani Corporis* (1685). Ο άτλαντας είναι γνωστός για την παρουσίαση εικόνων μικροσκοπικών δομών στην ανατομία του σώματος και συχνά εξυμνούνται για τον πρωτοφανή τους 'νατουραλισμό'. Θα ήθελα να περιπλέξω αυτή την υπόθεση κάνοντας ένα βήμα πίσω και τονίζοντας τις διάφορες οπτικές στρατηγικές και τρόπους με τα οποία ο καλλιτέχνης δημιουργεί μία αίσθηση ψευδαίσθησης και φανερώνει το χώρο του σώματος. Πολλά από τα δείγματα που αναπαρίντανται στα χαρακτηριστικά του τόμου είναι πράγματι σε μεγάλο βαθμό σκηνοθετημένα, και αποτελούν κάτι σαν ανατομικές νεκρές φύσεις. Αυτό ωστόσο, θα υποστηρίξω ότι δεν υπονομεύουν την διευκρινιστική τους αξία. Στην περίπτωση αυτή η παρατήρηση και η φαντασία δεν αλληλοαποκλείονται όπως μπορεί να σκεφτεί κανείς.